

Anemie kritických stavů představuje zvláštní nozologickou jednotku a je velmi častým jevem na jednotkách intenzivní péče, vyskytuje se u velkého množství pacientů a zhoršuje jejich prognózu. Je definována jako anemie vzniklá u těžce akutně nemocných pacientů, kterou nelze vysvětlit konkrétní jednou příčinou a je charakterizována zejména inadequatem odpovědí endogenního erythropoetinu k hypoxii a k nízkým hodnotám hemoglobinu. K jejímu vzniku vede celá řada faktorů a objevuje se již v prvních dnech hospitalizace. Díky svým klinickým důsledkům zasluhuje velkou pozornost. I přesto, že byla provedena celá řada nejrůznějších studií, doposud není optimální terapie ani prevence podrobně známa. Studie dávají často protichůdné výsledky a v této problematice není jednoduché se orientovat.

V mé práci bych ráda shrnula poznatky o tomto jevu shromážděné převážně ze zahraniční literatury a pro srovnání zde uvádím i výsledky studie provedené doc. Mudr. Těšínským a spol. na JIMP II. interní kliniky FNKV, jež je zaměřena na otázku krevních odběrů a jejich vlivu na rozvoj anemie kritických stavů. Toto téma jsem si vybrala nejen z důvodu svého zájmu o interní intenzivní medicínu, ale zejména proto, že je velmi aktuální.